

Jezus overal volgen Markus 8.31-38

Rev Dr Jos M. Strengholt

Heliopolis 2012; Arnhem-Nijmegen 2018

Een bekende Amerikaanse televisieprediker, Benny Hinn, zei tijdens een uitzending van *Praise-a-Thon* op TBN, op 2 april 1991:

Vroeger preekten ze: 'O, wij zullen straks wandelen op straten van goud.' Ik zeg: 'Dat goud daarboven heb ik niet nodig. Ik wil het hier beneden hebben.'

In zijn boek *Rise and Be Healed!* (1991, p. 14, 32, 62 en 65) schrijft dezelfde man:

Voor de heilige van God zal er geen ziekte zijn. Hij belooft iedere ziekte te genezen – elke ziekte, wat het ook is! Dat betekent: geen hoofdpijn, geen bijholteontsteking, zelfs geen kiespijn – helemaal niets! Geen enkele ziekte zou u mogen treffen. Gods grootste verlangen voor de gemeente van Jezus Christus is dat wij volkomen gezond zijn. Als uw lichaam aan God toebehoort, dan behoort het niet en kan het niet aan ziekte toebehoren.

Ik heb de neiging om deze woorden hardop te roepen... Zo worden zulke ideeën immers vaak gebracht. Misschien denken mensen dat hun boodschap geloofwaardiger wordt wanneer zij haar uitschreeuwen.

Wat betekent het eigenlijk om een volgeling van Jezus te zijn?

Dat is het onderwerp van de evangelielezing van vandaag. Uit wat wij gelezen hebben, blijkt duidelijk dat de apostel Petrus aanvankelijk geen enkel begrip had van het Evangelie en van wat het betekent om Jezus te volgen. Dat is zorgwekkend.

En dat is ook voor ons zorgwekkend.

Jezus begon uit te leggen wat het Evangelie werkelijk inhield, maar Zijn leerlingen begrepen er niets van.

Is het mogelijk om bij Jezus te zijn, naar Hem te luisteren, Hem te zien en toch geen begrip te hebben van Gods boodschap voor ons? Is het mogelijk om jarenlang naar de kerk te gaan en toch de kern van het Evangelie van onze Heere niet te begrijpen?

Het antwoord lijkt helaas ja te zijn.

1. De dood en opstanding van Christus

Voor ons, die het getuigenis van de Bijbel geloven, mag er geen twijfel bestaan over het hart van het Evangelie.

Jezus begon Zijn discipelen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan, veel moest lijden door toedoen van de oudsten, de overpriesters en de schriftgeleerden, gedood moest worden en op de derde dag moest opstaan.

Vanaf de vroegste dagen van de Kerk belijden wij:

Hij heeft geleden onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven. Hij is neergedaald ter helle. Op de derde dag is Hij opgestaan uit de doden.

Dit is het hart van het Evangelie en de diepste openbaring van Gods liefde. Het is de noodzakelijke en enige grond voor de vergeving van de zonden die God ons aanbiedt.

Aan het kruis van Christus kijken wij God als het ware in de ogen. Daar openbaart Hij Zich als de genadige God.

Petrus en de andere discipelen konden dit niet begrijpen.

Eigenlijk is dat ook niet zo vreemd. Hoe zouden wij het Evangelie ooit volledig kunnen begrijpen? Het doorgronden van deze liefdevolle en tegelijk zo pijnlijke daad van de Heere Jezus Christus gaat ons verstand te boven.

Maar Petrus ging veel verder dan alleen maar iets niet begrijpen. Hij verwierp de woorden van Jezus.

Dat wij iets niet begrijpen is één ding; dat overkomt mij ook regelmatig. Maar wij begeben ons op zeer gevaarlijk terrein wanneer wij de woorden van Jezus afwijzen.

De evangelist Markus, die later de tolk van Petrus zou worden, hoorde dit verhaal uit Petrus' eigen mond. Hij schrijft:

En Petrus nam Hem apart en begon Hem te bestraffen. (Markus 8.32)

Wat een krachtige woorden! Petrus bestrafte Jezus.

Wat Jezus zojuist had aangekondigd — dat Hij veel moest lijden door de oudsten, de overpriesters en de schriftgeleerden en gedood moest worden — stond lijnrecht tegenover het wereldbeeld van Petrus en zijn vrienden.

Daarom meende Petrus dat hij Jezus theologisch moest corrigeren. "Dat zal U beslist niet overkomen, Heere!"

Petrus was opgegroeid met de verwachting dat de Messias zou komen in macht, heerlijkheid en overwinning.

Hij zou gezondheid, voorspoed en welvaart brengen.

Het idee van een lijdende Messias was eenvoudigweg ondenkbaar.

Nog maar enkele uren eerder had Petrus beleden dat Jezus de Christus was, de Zoon van de levende God. Op die belijdenis had Jezus geantwoord:

U bent Petrus, en op deze rots zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van het rijk van de dood zullen haar niet overweldigen. (Mattheüs 16.18)

Dát was taal die Petrus aansprak.

Dat was taal van overwinning en kracht. Niet van lijden.

Het is daarom niet vreemd dat Petrus enkele uren later meende dat hij Jezus duidelijk moest maken dat al dat spreken over zwakheid, lijden en sterven onmogelijk bij de Messias kon passen.

Dat is een heel menselijke reactie.

Als iemand Gods Uitverkorene is, een profeet, de Messias, de Zoon van God, hoe zou God dan ooit kunnen toestaan — laat staan willen — dat zo iemand zou lijden en gedood worden?

Ook de islam denkt daar zo over. Dat kunnen wij lezen in de vierde soera van de Koran, *An-Nisā'* ("De Vrouwen"). Als reactie op de bewering van de Joden: "Wij hebben Christus Jezus, de zoon van Maria, de gezant van God, gedood." zegt de Koran:

...maar zij hebben Hem niet gedood en Hem niet gekruisigd.
(wa mā qatalūhu wa mā ṣalabūhu)

De Koran zegt dat zij Hem niet hebben gedood en niet hebben gekruisigd, maar dat iemand anders aan hen verscheen die op Jezus leek.

God zou iemand die op Jezus leek in Zijn plaats hebben gezonden. Die persoon werd gekruisigd en begraven, terwijl Jezus Zelf rechtstreeks naar de hemel werd opgenomen.

Zo leert de islam. Want, zo redeneert men, hoe zou God ooit toestaan dat Zijn dienaar Jezus zou lijden?

Toen de Joden Jezus wilden doden, zo zegt de islam, kruisigden zij in werkelijkheid iemand anders die op Hem leek. Jezus Zelf werd niet gedood, maar onmiddellijk door God opgenomen in de hemel.

Dat is wat wij "natuurlijke theologie" zouden kunnen noemen

Het is menselijk en logisch denken. Zo zouden wij het verhaal misschien zelf geschreven hebben. Maar het is niet het verhaal dat God heeft geschreven.

2. Petrus' alternatief voor Gods plan

Petrus bood Jezus een logische uitweg aan voor datgene wat God van Hem verlangde. Hij wilde Hem behoeden voor het lijden en de dood die onmisbaar deel uitmaakten van Gods heilsplan.

De gedachte van Petrus, en ook de opvatting van de islam, ontnemt ons echter onze enige hoop op redding door de door God gegeven Verlosser: onze Heere Jezus Christus, Die gestorven is voor onze zonden en opgewekt is tot onze rechtvaardiging.

In soera Yūnus van de Koran wordt deze gedachte, dat God Zijn dienaren niet laat lijden, verder uitgewerkt:

Zie, de vrienden van Allah zullen geen angst kennen en niet bedroefd zijn; zij die geloven en godvrezend zijn. Voor hen is er een blijde boodschap in het tegenwoordige leven én in het hiernamaals.

Volgens de Koran kennen de vrienden van Allah in dit leven geen angst en geen verdriet; alleen maar goed nieuws.

Dat klinkt aantrekkelijk. Maar in werkelijkheid is het een verdrietige boodschap. Draai de redenering namelijk eens om.

Als u bang bent, als u verdriet hebt, als u lijdt of met problemen worstelt, dan zou dat betekenen dat u blijkbaar geen goede dienaar van God bent.

En juist die gedachte horen wij ook vandaag nog vaak terug — ook onder christenen. Die manier van denken is vernietigend, voor u, voor mij en voor ieder mens.

De werkelijkheid is immers dat de meesten van ons een leven vol problemen kennen. Vol problemen.
En dat is heel normaal.

Betekent dit dan dat God ver van u verwijderd is? Dat Hij u straft omdat u geen goede christen bent? Natuurlijk niet.

3. Jezus volgen kost iets

Ik denk dat Petrus heel goed begreep dat het volgen van een Heere Die vervolgd, gedood en begraven zou worden, ook gevolgen zou hebben voor zijn eigen leven.

Juist daarom legt Jezus, onmiddellijk nadat Petrus Hem heeft bestraft vanwege Zijn aankondiging van Zijn dood, uit dat het volgen van Hem een hoge prijs heeft.

Er is geen andere weg. Jezus volgen is het antwoord op Gods vrije aanbod van redding. Maar dat volgen heeft wel degelijk een prijs.

Hij redt ons uit genade, en alleen uit genade. Toch wordt die genade zichtbaar in een leven dat Hem volgt. Wij moeten onszelf verloochenen, ons kruis opnemen en ons eigen leven prijsgeven.

Aan die weg valt niet te ontkomen. Dat is de levensstijl van een christen.

Maar het is niet een boodschap die iedere christen graag hoort of ook werkelijk in praktijk brengt.

Onze christelijke boekhandels en veel christelijke televisieprogramma's staan vol boeken en uitzendingen die liever spreken over glamour, succes, gezondheid en rijkdom dan over een Bijbelse levensstijl en een Bijbels wereldbeeld.

Het is nu eenmaal veel aantrekkelijker om mensen goud te beloven dan een kruis.

Wat is het toch verdrietig dat dit welvaartsevangelie ook in de Kerk wordt verkondigd.

Wij zouden beter moeten weten. De leer van Jezus en van Zijn apostelen klinkt immers heel anders.

Dat de discipelen moeite hadden om dit te begrijpen vóór Jezus' sterven en opstanding en vóór de uitstorting van de Heilige Geest, is niet zo verwonderlijk.

Maar wanneer wij het vandaag nog niet begrijpen, is dat wel opmerkelijk. Wij beschikken immers over Gods Woord. Wij hebben de Heilige Geest ontvangen. En wij mogen putten uit twintig eeuwen onderwijs van de Kerk.

Het is niet mogelijk christen te zijn en Christus te volgen zonder onszelf te verloochenen en afstand te doen van het leven zoals wij dat zelf zouden willen vormgeven.

William Hendriksen schrijft hierover in zijn *New Testament Commentary on Matthew* (Grand Rapids, 1973, p. 656):

Wie zichzelf verloochent, geeft ieder vertrouwen op wat hij van nature is op en stelt zijn vertrouwen voor zijn behoud uitsluitend op God. Hij probeert niet langer vooral zijn eigen, zelfzuchtige belangen te bevorderen, maar zet zich geheel in voor de eer van God, in zijn eigen leven, in het leven van anderen en op ieder terrein van het bestaan.

Verbonden zijn met Hem Die door de wereld werd verworpen en geleden heeft, en leven tot eer van God zoals Jezus deed, betekent onvermijdelijk dat ook wij iets zullen ervaren van de afwijzing en het lijden die Zijn deel waren.

Christen zijn geeft ons grote vreugde, omdat wij verbonden zijn met onze hemelse Vader.

Maar het betekent niet dat wij geen problemen meer zullen hebben.

Wij mogen verwachten dat de knecht zal worden behandeld zoals zijn Meester.

En daarbovenop dragen wij ook nog de gewone lasten van het menselijk bestaan, die wij met alle andere mensen delen: armoede, ziekte en alle andere moeilijkheden van het leven.

Jezus heeft geleden en is gestorven.

Daarom mogen wij er zeker van zijn dat Hij ons begrijpt.

Hij heeft hetzelfde verdriet en dezelfde ellende gekend.

En midden in de duisternis van onze problemen is Hij bij ons.

Hoe diep de put waarin u zich bevindt ook is, Hij is daar met u.

Pijn, verdriet, problemen op het werk, moeilijkheden in het gezin, ziekte — niets van dit alles betekent dat God ons verlaten heeft.

Midden in al deze dingen is Christus aanwezig. Zelfs wanneer wij ons op het diepste punt van ons leven bevinden.

Hoe groot is het dan om onszelf te verloochenen en Christus te volgen.

Want dát is de kern van het christelijke leven: Bij Hem zijn en doen wat Hij zegt.

Daarom zijn wij niet zonder hoop.

De belofte van een gelukkig, gezond en welvarend leven hier en nu kan misschien voor korte tijd een schijn van hoop geven. Maar de predikers van dat welvaartsevangelie kunnen nooit waarmaken wat zij beloven. Nooit.

Hun beloften zijn uiteindelijk niets meer dan loze woorden.

Conclusie

Maar met Christus leven is het mooiste wat er is, onder alle omstandigheden.

Hij verlaat ons nooit.

Hij geeft ons een vaste hoop.

En Hij zal al Zijn beloften vervullen, op de tijd die Hij daarvoor heeft vastgesteld.

Jezus zegt:

Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid van Zijn Vader, met Zijn engelen, en dan zal Hij ieder vergelden naar zijn daden." (Mattheüs 16.27)

Wat is het heerlijk om uit te zien naar de dag waarop Hij alle tranen van onze ogen zal afwissen.

Ik zie uit naar de ontmoeting met onze Heere Jezus Christus.

Maar totdat die dag aanbreekt, roept Hij ons om Hem te volgen.

Om Hem te dienen in ons werk.

Om Hem te dienen in ons gezin.

Om Hem te dienen in Zijn gemeente.

Ook wanneer dat offers van ons vraagt.

Zijn eigen lijden laat zien dat zelfs pijn uiteindelijk tot zegen kan leiden.

Laten wij ons daarom niet te veel laten beheersen door de moeilijkheden van het leven.

Laten wij onze blik richten op Hem, op Zijn geweldige eeuwige beloften, en Hem vandaag volgen.

+ In de Naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Amen.